

Møter mennesker imellom i kirkene

Aktiv menighet i gammel kirke

Familien Tvedt Bakka kom fra Birkeland i Fana for å feire den oppstandne Jesus sammen med mormor og en synkende Karmøy-menighet.

KIRKELIV

TRINE STYVE VARLO
trine.styve.varlo@h-avis.no

MOR OG SØNNER: Torill Tvedt med sønnene Magnus, Øystein (foran) og Håvard Tvedt Bakka.

PÅSKEFEIRING: Menigheten møtte tallrikt fram i Avaldsnes kirke påskedag.

Yngstemann Øystein er ivrig søndagsskolegutt hjemme på Birkeland, mens eldstesønn Magnus er døpt i Avaldsnes kirke, forteller mamma Torill Tvedt.

- Det er ikke så veldig annerledes her enn hjemme. Bortsett fra at denne kirken er mye eldre og utseendet annerledes, mener Øystein Tvedt Bakka. Han har sunget seg gjennom alle versene på mange påskesalmer og hørt prest Helge Gaard snakke om det som er utenfor denne verdens rammer og forordninger: Underet som Maria Magdalena, Simon Peter og Johannes opplevde da de kom til graven 1. påskedag.

Presten snakket om ulike betydninger av verbet å se som ligger i originaltekstene: Å kaste et blikk, å se lenge og å se og erkjenne slik Johannes som sto Jesus så nær gjorde det den gangen ved graven.

Mange søker til kirken på 1. påskedag og i Olavskirken ble menigheten inkludert og akti-

visert. Kantor Arnfinn Tobiasen formelig sprang mellom det store og det lille orgelet slik

at nesten alt som skjedde var ledsaget av musikk eller sang. Hele menigheten, små og

store ble invitert til å gå i prosesjon opp til alteret for å motta nattverden, mens de som ikke

H Så mye sang er vi ikke vant til fra Birkeland kirke.

TORILL TVEDT,
på påskebesøk i Avaldsnes kirke

gikk sang nattverd gjestene både fram til alteret og tilbake til benkene.

- Så mye sang er vi ikke vant til fra Birkeland kirke, sier Torill Tvedt. Men hun likte måten menigheten ble engasjert på via salmene. Og at teksten på nymotens vis kunne leses som «skriften på veggen» i kirken fra 1200-tallet.

- Vi har som regel salmebøker hjemme, supplerte sønnene som så ut til å sette pris på «kirkebyttet» familien gjorde 1. påskedag i år.

Foran alteret i Olavskirken sto et bord pyntet med lys og påskeliljer som skulle symbolisere den tomme graven, og vårlyset flommet inn via glassmaleriene.

Foruten prosesjonen opp mot nattverd og alter og ned igjen med de mange møter og hilsener og nikk det medførte, inviterte forrettende prest Helge Gaard også hele menigheten til å følge en kort korsvandring ut hoveddøren og ned trappen. Salmen «Påskemorgen» ledsaget hver enkelt hele veien ut og ned trappen og i den fine vårsolen var det nesten som om menigheten ikke ville slutte å synge.

Til noen av de eldre og mest kaffetørste lot seg lokke innendørs igjen til kirkekaffen ...

Kristus-legende levendegjort

Sang, orgeltoner og fortellerstemmen. Så enkelt og så vanskelig.

Et enkelt trekors og en tornekrone markerer at langfredagen er i lidelsens tegn i Rossabø kirke.

Forteller Anne Elisebeth Skogen, organist Alie Hamberg og sangsolist Osmund Haugen arbeider sammen for å formidle Selma Lagerlöfs Kristuslegende «Den heilage Veronikas sveitteduk».

Liturg Rune S. Engedal er denne langfredagen mer i bakgrunnen.

Menighet og solist synger åpningssalmen i vekselsang. Pasjonshistorien er sentral før

Skogen trer fram og begynner sin fortelling om fattigjenta Faustina som ble keiser Tiberius' amme og slik fikk stor innflytelse i en vanskelig tid.

Anne Elisebeth Skogen, oppvokst i Egersund og med dialekten derfra holdt i hevd, har bearbeidet Lagerlöfs tekst og gjort den til sin. Nå formidler kvinnen fra Fortellerkokeriet i Suldal slik bare drevne og bevisste fortellere kan.

Inne imellom tier hun og lar orgeltonene som organist Alie Hamberg nennsomt har funnet fram til, fylle tilhørerne. Så legenden om lidelse og helbredelse skal trenge inn. Så historien fra en annen tid som ikke

har tapt sin visdom skal få den etterklangen den fortjener.

Sangsolist Osmund Haugen har sin rolle i helheten og leder menigheten i sang.

Vi lytter. Til ord om tro og tvil og trofasthet. Om den kjærlighet som leger alt og om den svatteduken som Faustina eller Veronica brakte med hjem fra Jerusalem. Til den syke keiseren, mannen som hadde glemt å være ydmyk og som trengte en ammes kjærlige omsorg og tro for å bli frisk.

- Vi har framført denne legenden flere ganger, Alie Hamberg og jeg. Men fortellingen finnes i uendelige mange versjoner, sier Skogen.

FORTELLER: Mange kom og takket Anne Elisebeth Skogen etter framføringen i Rossabø kirke.

FOTO: TRINE STYVE VARLO